

ה"ט 7567/05/20 - בושרה עבוד נגד אסעד חילוי, נימרה חילוי, גריס חילוי

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 7567-05-20 עבוד נ' חילוי ואח'
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת סיגלית מצא
המבקשת: בושרה עבוד
נגד
המשיבים: 1. אסעד חילוי
2. נימרה חילוי
3. גריס חילוי

החלטה

א - ההליך

1. בפני בקשה לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 (להלן: "חוק מניעת הטרדה מאיימת").
2. הבקשה הוגשה ביום 5.5.2020, והובאה בפניי במסגרת תורנות.
3. בהחלטתי מיום 5.5.2020 ניתן צו במעמד צד אחד האוסר על המשיבים להטריד את המבקשת. כן הוריתי על המצאת הבקשה והחלטתי למשיבים ועל קיום דיון במעמד הצדדים ביום 10.5.2020.
4. ביום 8.5.2020 הגישו המשיבים תצהירי תגובה.
5. ביום 10.5.2020 התייצבו הצדדים ובאי כוחם לדיון. לאחר שנשמעו הצדדים, סיכמו באי כוחם טענותיהם.

ב - טענות הצדדים

6. המבקשת והמשיבים מתגוררים בבית שברחוב אחז 8 בחיפה (להלן: "הבית"). המבקשת מתגוררת בקומה א' והמשיבים בקומת הקרקע.
7. בבקשתה מיום 5.5.2020 טענה המבקשת כי מאז שהתלוננה על פרגולה שהקימו המשיבים ללא היתר בחצר הבית, מתנכלים לה המשיבים, תוך שהם מכנים אותה כינויי גנאי, מקללים אותה וצועקים עליה מדי יום ביומו לעיני

השכנים. עוד טענה המבקשת כי המשיבים מאיימים כי ירצחו אותה ואת בני ביתה וכי ישרפו את ביתה.

8. ואולם, בדבריה בפניי ביום 5.5.2020 לא חזרה המבקשת על התלונות שנרשמו בבקשתה. המבקשת הפנתה להליכים קודמים שהתנהלו בין הצדדים, לרבות ה"ט 13162-05-16 במסגרתו ניתן, בהסכמת הצדדים, צו הדדי לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת וכן הסכם גישור בת.א. 20543-05-16 ופסק דין אשר נתן לו תוקף של פסק דין. לא ברור מה היה נושא הגישור. כן טענה כי כשיצאה מדירתה צילמה אותה המשיבה 2 במצלמות שמותקנות בכניסה לדירה ואמרה למשיבה 3 "בואי תראי את השחורה הזאת" (עמ' 1, ש' 14-15). המבקשת הוסיפה כי המשיבים משחירים פניה בפני אנשי השכונה וכי המשיבה 3 "דופקת ועשו לנו חור בראש" (עמ' 1, ש' 25). עוד טענה המבקשת כי המשיבים כינו את בנה "הומו" ולכן עזב את הבית (עמ' 2, ש' 2-3). יצוין כי גם בישיבת היום חזרה המבקשת על תלונתה לפיה המשיבה 2 צילמה אותה יורדת במדרגות ואמרה לבתה, המשיבה 3, "תראי השחורה באה" (עמ' 5, ש' 25). לשאלתי, השיבה כי בנה עזב את הבית לפני שנתיים (עמ' 8, ש' 31).

9. המשיבים מכחישים את טענות המבקשת נגדם. לטענת המשיבים 1 ו-2, אין כל קשר בינם לבין המבקשת, ואין זאת אלא אלא שהמבקשת נוטרת להם בשל חיובה בתשלום ₪ 10,000 במסגרת תביעה שהגישו כנגדה בשל נזקי רטיבות שנגרמו לדירתם (תא"מ 34113-08-17). המשיבה 3 העידה כי ביום 3.5.2020, עת שטפה את המדרגות בכניסה לבית, עברה המבקשת לידה ואמרה לה "אתם בלי כבוד". על כך השיבה לה המשיבה 3 כי הם בלי כבוד. המשיבה 3 נוספה כי בעקבות דברים אלה ועל מנת למנוע הסלמה של הסכסוך, הזעיקה את המשטרה והם באו, רשמו את תלונתה והזהירו את המבקשת. לטענת המשיבה 3 הוגשה הבקשה בעקבות תלונה זו.

ג - המסגרת הנורמטיבית

10. סעיף 2 (א) לחוק מניעת הטרדה מאיימת מגדיר הטרדה כ"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו." ס"ק (ב) מונה דוגמאות להטרדה מאיימת, ביניהן: בילוש, מארב או התחזקות אחר תנועותיו או מעשיו, או פגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת.

11. בבר"ע (י-ם) 179/04 נס שובל נגד מרים ניסים (10.8.2004) דן בית המשפט בחוק מניעת הטרדה מאיימת ותכליותיו ועמד על הזיקה בינו לבין החוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991, שנחקק עשר שנים לפניו:

"מכאן עולה, כי המחוקק התכוון להרחיב את העילות להוצאת צווים, שבמקור היו במסגרת בני המשפחה, על פי חוק למניעת אלימות במשפחה, לכלל הציבור, ולשם כך נחקק חוק למניעת הטרדה מאיימת. ...

העילה המיוחדת, שהיא החידוש של חוק מניעת הטרדה מאיימת, היא זו: אם אדם ביצע הטרדה בעבר, או נקט איומים כלפיו (זה היסוד הראשון, שכולל את המעשה שבוצע בעבר), ובנוסף לכך הנסיבות נותנות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של אותו אדם (היסוד השני, הצופה פני עתיד), כי אז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו יחדיו ובאופן מצטבר, רשאי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת (בעניין זה מקובלת עליי גישתה של עו"ד עמוד 2

סלע בסעיף 28 לבר"ע).

יודגש כי חוק מניעת הטרדה מאיימת, נחקק לאחר חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ויש בו הגבלה לא מעטה על חירות האדם, אשר מבקש הצו רוצה להגבילו. מן הראוי כי הפעלת חוק מניעת הטרדה מאיימת, אשר נתונה לסמכותו של בית המשפט השלום, תיעשה באופן מושכל, כאשר, מצד אחד, תוגשם תכליתו ומטרתו, המגולמת בשמו ובסעיף 1 שבו (שצוטט לעיל בפסקה 16), ומצד שני, יש להיזהר שלא להיסחף, יתר על המידה, שכן בכך פוגעים אנו בחירויות היסוד של האדם, ובהן חופש התנועה."

לעניין זה ראו גם דברי בית המשפט ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (28.4.2011):

"צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות אדם ואינו עניין דיון ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחירות ולאוטונומיה."

12. המבחן להתקיימות התנאים המנויים בסעיף 2 לחוק אינו סובייקטיבי כי אם אובייקטיבי. ועוד, רשימת המקרים המנויים בסעיף 2(ב) לחוק אינם רשימה סגורה, כעולה מהמבחן הקבוע בסעיף 2(א) לו (בש"א 170662/07 אלוני סדובניק רוני נ' הלפרין אפרים (21.8.2007)). יחד עם זאת, לא כל "הטרדה" עולה כדי "הטרדה מאיימת". על מנת לסווג הטרדה כ"מאיימת", יש להשתכנע כי מתקיימות נסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בו (ה"ט (קר') 43373-12-15 בלס רביב נ' לייבל (30.12.2015)). הפסיקה פירשה את הדרישה לפגיעה בשלוות חייו של הנפגע, ככוללת אירועים אשר יש בהם כדי לייצר תחושות מתח וחרדה, כמו גם לפגוע בשגרת החיים התקינה (ה"ט 39396-03-16 פלוני נ' אלמונית ואח' (27.3.2016)).

13. בה"ט (ראשל"צ) 8252-06-17 שחר עזרא נ' ערן מישוריס (23.6.2017) התייחס בית המשפט לאיזון בין המבחן הרחב הקבוע בסעיף 2 לחוק מניעת הטרדה מאיימת לבין הפגיעה הכרוכה במתן צו לפיו ואמר את הדברים הבאים:

"... בהתחשב בתכליות של החוק, ובסמכויות שהוא מקנה לביהמ"ש, ליתן צווים המהווים הגבלה של ממש על חירותו של אדם, על חופש התנועה שלו ועל חופש הביטוי שלו, ספק אם יש הצדקה להפעיל את אותן סמכויות בהעדר סכנה לפגיעה ממשית במבקש.

זאת ועוד, על אף ההגדרה המרחיבה, נראה כי ההנחה הגלומה בהוראות החוק היא כי מעשי ההטרדה עליהם נועד החוק לחול, הינם מעשים המופנים כלפי הנפגע, וכרוכים בחדירה למרחב הפרטי שלו (הפיזי או הרעיוני), באופן המאיים עליו או על שלוות חייו."

ומכאן לענייננו.

ג - דיון והכרעה

14. לאחר ששמעתי את המבקשת והמשיבים, שקלתי את טענות באי כוחם ואת כלל נסיבות העניין, הגעתי למסקנה כי יש לדחות את הבקשה. להלן טעמיי.

15. החוק למניעת הטרדה מאיימת נועד לפתור, באופן מידי ולתקופה קצובה, מעשים שיש בהם לאיים, לפגוע או לשבש בצורה חמורה את שגרת חייו של המבקש. החוק לא נועד לשנות סדרי התנהגות, לחנך או לפתור סכסוכים ממושכים - לא סכסוכים המבוססים על טענה לפגיעה בזכויות קנייניות, וגם לא כאלה שמקורם בשוני האינהרנטי בין בני האדם והיותו בסיס, למרבה הצער, לאי הבנות, יחסים בלתי תקינים, תקשורת לקויה וסכסוכים. כל עוד לא הסלים הסכסוך כדי התנהגות קונקרטי וקרובה, הטומנת בחובה איום של ממש - אין אנו מצויים בתחומי פרישתו של החוק. אכן, החוק למניעת הטרדה מאיימת לא נועד להסדיר או לקדם יחסי שכנות טובה. אף אין לעשות שימוש בחוק כדי לנגח את הצד שכנגד במסגרת סכסוך קיים.

16. בענייננו, קיים סכסוך ארוך שנים בין המבקשת לבין המשיבים. במסגרת סכסוך זה אף התקיימו מספר הליכים משפטיים בין הצדדים, במספר עניינים, לרבות בקשה לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת. תלונות המבקשת כנגד המשיבים, כפי שהועלו בפניי, נטענו באופן כללי והתפרשו על פני מספר שנים. המבקשת לא הצביעה על אירוע קונקרטי, קרוב וחמור, המצדיק מתן צו המגביל את חירות המשיבים. המילים "תראי את השחורה הזאת", ככל ונאמרו, הגם שאינם ראויים, אינם מצדיקים מתן צו הפוגע בחירותם של המשיבים.

17. משלא השכילה המבקשת להצביע על פגיעה חמורה ודחופה שפגעו בה המשיבים באופן המצדיק מתן צו לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת - דין הבקשה להידחות. מובהר למשיבים כי אין בדחיית הבקשה בכדי ליתן להם היתר לפנות אל המבקשת ובני ביתה באופן בלתי מכבד. כן מובהר למבקשת כי אין בדחיית בקשתה כדי למנוע ממנה להגיש בקשה חוזרת, לו ישתנו הנסיבות.

18. טוב יעשו הצדדים אם ינהגו זה כלפי זה במתינות ואורך רוח, באופן שיאפשר להם לדור בכפיפה אחת בשלום.

לפנים משורת הדין אין צו להוצאות.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים ותסגור את התיק.

ניתנה היום, ט"ז אייר תש"פ, 10 מאי 2020, בהעדר הצדדים.